

La roca dels encantats

Alpens

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector nord del terme municipal
Emplaçament A 500 metres de la carretera BP-4654, punt quilomètric 15'500

Coordenades:

Latitud: 42.12801
Longitud: 2.09951
UTM Est (X): 425573
UTM Nord (Y): 4664382

Classificació

Número de fitxa 08004 - 106
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La llegenda és coneguda per tots els alpensins. El ball dels Carlins també fa referència, en un moment, als encantats de Rocadepena, demostrant així la vigència i difusió de la llegenda a tots els vilatans d'Alpens.

Protecció Inexistent
Accés Sense accés
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Rocadepena](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 12/07/2006 - 02:00

Descripció

La llegenda de la Roca dels Encantats prové del seu monument singular, la Rocadepena situat uns centenars de metres al nord del nucli urbà. Era costum el dia de Corpus engalanar amb rams de boix els carrers del poble per on passava la processó. S'explica que una nit un pare cridà el seu fill, que jeia al llit. "Lleva't, Josep que demà és Sant Joan i demà passat Corpus, i anirem a buscar boix!". El pare i el fill sortiren de casa seva ben aviat, abans de fer-se clar, i s'encaminaren al bosc per anar a tallar boix. Passaren de nit davant de la Rocadepena i sentiren uns grans plors. Esporuguit, el fill preguntà què era tot allò, però el seu pare, mostrant-se ben indiferent als gemecs, l'animà a tirar amunt. Quan ja eren situats a l'altra banda d'aquest mur petri sentiren aleshores rialles. El pare i el fill feren els feixos de branques de boix i se'n tornaren al poble. En passar per davant de la Rocadepena no van sentir res perquè ja era clar (AADD:1998)

Observacions:

Pere Mestre, Daniel Planes i Josep Albert Planes van extreure aquesta llegenda, tal com aquí està explicada, de Palmira Casademunt i Heras i Lluís Montferrer i Badia, d'Alpens.

Les fotografies 1 i 2 han estat extretes de la pàgina electrònica de l'Ajuntament d'Alpens:

www.alpens.org

Història

La vigília de sant Joan és el dia de l'any més intens de costums i creences. La majoria de pobles de la civilitzacions antigues celebraven aquest dia el solstici d'estiu, el moment de l'any que el Sol es troba al punt més alt i quan és visible per més espai de temps. És, per tant, el dia més llarg i la nit més curta de l'any. Era general creure en la virtut de les herbes que aquesta nit cobraven gràcies i valors excepcionals i extraordinaris (AMADES, J:1984)

Bibliografia

AADD, El Lluçanès màgic. Recull de llegendes i rondalles del Lluçanès, Edicions Cossetània i Ajuntament de Sant Boi de Lluçanès, 1998.

AMADES, J, Costumari Català. El curs de l'any. volum IV. Estiu, Salvat Editores, S.A, 1984.

